

Rapport fra seminar på Bestemorsstrand, 24. - 26. august 2015.

MA koreografi, Kunsthøgskolen i Oslo.

Karen Eide Bøen

På initiativ fra professor Amanda Steggel dro det rykende ferske koreografi-kullet på hyttetur med innlagt seminar, en liten biltur ut langs Oslofjorden. Som representant for studentene, vil jeg herved rapportere fra turen som jeg mener hadde to hovedfunksjoner og -resultater, nemlig lagbygging og kunstnerisk introduksjon.

Lagbygging (team building):

Det grå været lot vi oss ikke skremme av. Her skulle det jo hovedsakelig gjennomføres et seminar – dessuten hadde vi en nydelig veranda og romslig hytte. Og bading ble det likevel. Vi hadde med oss mye god mat og koste oss både med å forberede, spise og vaske opp (som et lag!). Det var samtale, telys, køyseng, grilling og utsikt. Alt dette, å samhandle i ulike situasjoner, bidro til å bli kjent med hverandre på en annen måte enn vi blir i kunsthøgskolens bygning og hverdag. Svært så hyggelig og lattermildt var det også.

Kunstnerisk introduksjon

Med kunstnerisk introduksjon mener jeg både at vi fikk presentert kunstneriske interesser og prosjekter – fra våre professorer, Amanda Steggel og Anne Grete Eriksen, vår gjest Miyuki Kawamura, og hverandre (studentene) – og at vi gjennom samtaler, diskusjoner, spørsmål og ideer begynte å åpne opp for våre individuelle prosesser og felles språk.

Seminaret startet såvidt første kvelden, med noen smakebiter fra Amandas kunstnerskap, video fra innovative prosjekter på 90-tallet. Neste dag startet seminaret da Anne Grete og Miyuki kom. Rundt langbordet fikk vi studentene fem minutter hver for å fortelle hva som interesserer oss i våre koreografiske bestrebelser. Vi var alle enige i at det var nyttig å forsøke å konsist sette ord på egne ideer. Det var veldig spennende å høre de andre fortelle: Seks ulike kunstneriske vinklinger, men også med en del kryssende interesser. Anne Grete og Miyuki hadde deretter lengre presentasjoner av sine kunstnerskap og vi fikk se dokumentasjon fra mange arbeider. To svært ulike kunstneriske virker. Miyuki er en japansk kunstner som arbeider med ulike medier og kontekster. Om kvelden fortsatte Amanda sin presentasjon. Det følte viktig, og dette var nok også intensjonen, å få innblikk i hvilke ressurser våre professorer har, hva de har gjort og hva de arbeider med. Notatboken min ble fylt av tanker som oppstod i forhold til egne prosjekter, referanser jeg vil se nærmere på og åpne spørsmål.

Å være sammen på denne måten, med muligheter for diskusjoner både tidlig og sent, på kjøkkenet, over grillen eller på tur i regnet, fasiliterte en gnist til igangsettelsen av den kunstneriske dialogen for oss som kull. Katapulterte tanker om individuelt arbeid og hva vi som gruppe kan være. Vi er ganske så forskjellige, så jeg tror iallfall ikke det blir en kjedelig prosess! Etter hytteturseminaret føles vi allerede ganske sammensveiset også.